

Joep wrijft over zijn gezicht. 'Het jeukt,' zegt hij.
'Zie je wel!' roept mama. 'Ik dacht het vanmorgen al: volgens mij heb je de waterpokken.'

Joep heeft de waterpokken. Daarom mag hij niet naar buiten.
Hij hoopt maar dat hij op tijd beter is voor de lampionoptocht.

Kinderen zien vaak op tegen een bezoek aan de dokter of het ziekenhuis, omdat ze zich geen voorstelling kunnen maken van wat hen te wachten staat. De serie 'De ziekenboek' bereidt ouders en kinderen voor op de behandeling of helpt ze bij de verwerking ervan. De informatieve, vlot geschreven verhalen vertellen vanuit de belevingswereld van een kind over een ziekte, aandoening of medische ingreep. De vele illustraties ondersteunen en verlichten de situaties en verduidelijken de gebruikte medische voorwerpen. Achterin staat nuttige informatie voor de ouders.

In *De jeuk van Joep* wordt het verloop van de waterpokken beschreven: de moeheid, de rode vlekken, de blaasjes, de vreselijke jeuk en wat je daartegen kunt doen.

De Vier Windstreken

ISBN 978 90 5116 275 2

9 789051 162752

DE ZIEKENBOEG

Kliphuis – Van Vliet

De jeuk van Joep

De Vier Windstreken

DE ZIEKENBOEG

De jeuk van Joep

Christine Kliphuis
Helen van Vliet

Over waterpokken

De Vier Windstreken

Joep is in een goede bui. Zijn moeder heeft net verteld dat er over een week een lampionoptocht is voor de kinderen uit de buurt. Er komt een echt muziekkorps en alle kinderen mogen met hun lampion achter de muziek aanlopen.

'Het is 's avonds in het donker,' vertelt mama verder. 'En jullie gaan door alle straten van de wijk. Leuk hè?'

'Ik wou dat het vandaag al was,' zegt Joep ongeduldig.

'Je moet nog even wachten,' zegt mama. 'Het is aanstaande zaterdag. Eerst ga je nog een week naar school.'

Als Joep 's middags uit school komt, ploft hij direct op de bank.

'Mag ik televisie kijken?' vraagt hij.

'Ga toch lekker buiten spelen,' zegt zijn moeder. 'De zon schijnt.'

'Ik heb geen zin,' zegt Joep. 'Ik ben moe.'

'Je ziet ook wel een beetje witjes,' vindt mama. 'Je moet vanavond maar op tijd naar bed, dan voel je je morgen weer goed.'

Joep slaapt die nacht als een blok. Hij kan 's morgens bijna niet wakker worden. Als hij opstaat voelt hij zich nog moe.

'Ga eens gewoon op je stoel zitten, Joep. Niet zo onderuit hangen,' zegt papa aan het ontbijt.

Zuchtend hijst Joep zich omhoog. Hij eet langzaam zijn boterham met pindakaas op.

'Wat heb je daar voor vlekjes op je gezicht?' zegt mama ineens. 'Die had je gisteren nog niet.'

Ze komt bij hem staan en bekijkt zijn gezicht. Er zitten wat rode vlekjes op zijn wang en in zijn nek.

'Jeukt het?' vraagt ze.

'Nee, ik voel niks,' antwoordt Joep. Hij wist niet eens dat hij die vlekjes had.

'Het zal wel weer over gaan,' zegt papa. 'Nou maar vlug naar school, Joep, anders kom je te laat.'

's Middags als Joep uit school komt, heeft hij nog meer rode vlekjes. Ze zitten nu ook op zijn andere wang en op zijn arm. Op sommige vlekjes zit een klein blaasje.

Joep wrijft over zijn gezicht.

'Het jeukt,' zegt hij.

'Zie je wel!' roept mama. 'Ik dacht het vanmorgen al: volgens mij heb je de waterpokken.'

